

ለዉጥ በኢትዮጵያ፤ ለምንና እንዴት?

ከመሳፍንት ዘፈረንሳይ ለጋሲዮን (አዲስ አበባ)

(t.mesafint@gmail.com)

ሚያዝያ 2001 ዓ.ም

በታሪክ የምናወቃት ሳትሆን በእድሜያችን ያየናት ኢትዮጵያ ገዢዎቿ ችግሮቿን ያስቆጠሩላት ግን ያልቀነሱላት፤ የተወቃቀሱላት ግን ያልተማማሩላት፤ ህዝቦቿም ሰላምንና ብልፅግናን የሚመኙላት ግን ያላዩላት ሀገር ናት። በየጊዜያቱ “መፍትሄሽ በእጄ ነዉ” እያሉ የተቀባበሏት መንግስታት እየተጓዙባት ያለዉን የቁልቁለት መንገድ ማብቂያ የሌለዉ እስኪመስል አርዝመዉባታል። ላለፉት 18 ዓመታት እጁ ላይ ያኖራት ባለተራ ምድሯን ለሰላም፣ ኢኮኖሚያን ለእምርታ፣ ሕዝቦቿንም ለእኩልነት አብቅቼላታለሁ እያለ የሚናገርላት ሀገራችን በአንፃሩ እዉነታዎቿ ሰምጣ የምትገኝበትን የአዘቅት ውቅያኖስ ቁልጭ አድርገዉ ያሳዩናል።

ኢትዮጵያ ዛሬም ስሟ ከረኃብ መዝገብ ሊፋቅ አልቻለም። ገዢዋ ከአንደበቱ ባወጣዉ አሀዝ መሰረት እንኳን ከ5 ሚሊዮን የማያንስ ሕዝባችን አስቸኳይ የምግብ እርዳታ እየጠበቀ ነዉ። ድህነትም እንደዛዉ ቤቱ እኛ ዘንድ ነዉ - ከ80 በመቶ የማያንሰዉ የኢትዮጵያ ሕዝብ የዕለት ገቢዉ ከሁለት ዶላር አይበልጥም። “በእንቅርት ላይ ጆሮ ደግፍ” እንዲሉ የኑሮ ዉድነቱም ከጊዜ ወደ ጊዜ በፍጥነት እያሻቀበ ነዉ። የኑሮ ደረጃ ልዩነቱስ? 40 በመቶ የሚጠጋዉ የሀገሪቱ ሀብት የሚገኘዉ ከሕዝቧ 1 በመቶ በማይበልጡ የገዢዉ አገልጋይ ወይም ባለሟል በሆኑ ባለሀብቶች እጅ ነዉ። ሙስናና የሀገር ሀብት ዘረፋ ከወንጀል እንደማይቆጠሩ ሁሉ በአደባባይ የሚፈፀሙ ሆነዋል። ስራ አጥነት ሌላው የሀገሪቱ ራስ ምታት ነዉ። የኢህአዴግ መንግስት ሽባ ፖሊሲዎች እጅግ በርካታ ትምህርት/ስራ አጥ ወጣቶችን ፈጥረዋል - “አደገኛ ቦዘኔ” የሚባሉ። ሰራተኛውም ከስራ ያለመባረር ዋስትና (Job security) የለዉም - ኢህአዴግ ስልጣን ከያዘበት ከ1983 ዓ.ም. ጀምሮ ያለማቋረጥ የምንሰማዉ “የሰራተኛ ቅነሳ” ዜና የሚያስረግጠዉ ይህንኑ ነዉ። ስደት ሌላዉ መገለጫችን ነዉ - ባለፉት 18 ዓመታት ከሀገሩ የተሰደደዉን ሕዝብ ቤቱ ይቁጠረዉ።

ኢትዮጵያ በሰብዓዊ መብት አከባቢ ረገድም ስሟ ጥቁር ነው። ገዢዋ “የብሄር ብሄረሰቦችን መብት አስከብራለሁ” በሚልባት ሀገር የነጻ አወጪ ድርጅቶች ቁጥር ከጊዜ ወደ ጊዜ እያሻቀበ ነው። “Genocide Watch” የተሰኘ ዓለም አቀፍ ድርጅት በቅርቡ ለተባበሩት መንግስታት ድርጅት ያቀረበው ማስረጃ የሚያረጋግጠው የኢትዮጵያ መንግስት እየፈጸመ ያለውን የዘር ማጥፋትና የሰብዓዊ መብት ረገጣ እንጂ በኢህአዴጋውያን ሌት ተቀን የሚነበነበውን “እኩልነት” አይደለም። ሰዎች በፖለቲካ አመለካከታቸው ወከባና እንግልት፣ እስር ብሎም ግድያ ሲፈጸሙባቸው ማየትና መስማት የተለመደ ሆኗል። ኢህአዴግ ራሱ ቀርቦ ራሱ ላፀደቀው ሕገ-መንግስት ተገዢ አይደለም - ይልቁንም ሕገ-መንግስቱ ሕዝብን እንደፈለገ ሲያንገላታ የሚለብሰው ካባ ሆኖለታል።

ጦርነትና የርስ በርስ ግጭት ዛሬም የሀገራችንን ገፅታ ይመሰክራሉ። በዘመነ ኢህአዴግ በተለያዩ የሀገሪቱ ክፍሎች በብሄሮችና በጎሳዎች መካከል ቁጥራቸው ቀላል የማይባል ግጭቶች ተከስተዋል፤ እየተከሰቱም ነው። ከዚህ በተጨማሪ ሀገሪቱ በየአቅጣጫው ከወጭም ሆነ ከውስጥ ሃይሎች ጋር ተደጋጋሚ ጦርነት ወስጥ ገብታለች። ለአብነት ኢህአዴግ በአሮሚያና በአጋዴን ከነፃ አወጪ ሃይሎች ጋር የሚያካሂዳቸው ማለቂያ የሌላቸው ጦርነቶች ይጠቀሳሉ። ሶማሊያ ወስጥ ላለፉት ሁለት ዓመታት አላስፈላጊ በሆነና ይህ ነው የሚባል ውጤት ባልተገኘበት የውክልና ጦርነት ውስጥ ስንዳክር ቆይተናል። በሰሜንም ከኤርትራ ጋር ብዙዎችን የጨረሰና አሁንም ከዛሬ ነገ ይነዳል ተብሎ የሚጠበቅ ሲሻው የሚራገብ አሊያም የሚዳፈን የጦርነት ፍም አለ። በነዚህ ከውስጥና ከውጭም በተከሰቱ ግጭቶች በርካታ ዜጎች ለህልፈተ-ህይወት አልያም ከቆያቸው ለመፈናቀል፣ ሕዝቦች ለአላስፈላጊ ቁርሾ እንዲሁም የሀገሪቱ ኢኮኖሚ ለድቀት ተዳርገዋል።

ዛሬ ኢትዮጵያችን የተተበተበችባቸው ችግሮች ኢኮኖሚያዊና ፖለቲካዊ ብቻ ሳይሆኑ የግዛት አንድነት አደጋንም የሚጨምሩ ናቸው። ሀገራችን በታሪኳ ለመጀመሪያ ጊዜ መሬቷን ለጎረቤቶቿ እንደቡና ቁርስ እየቆረሰ የሚያድል መንግስት አግኝታለች። የራሱን ጥቅምና የስልጣን እድሜ

ብቻ ታሳቢ እያደረገ የሚጓዘው የኢህአዴግ መንግስት ከጎረቤት ሀገሮች ጋር ዘለቁታ የሌለው ወዳጅነትን ለመፍጠር ወይም አለመግባባቶችን ለመፍታት የሚሞክረው የሀገሪቱን መሬት በመገበር ነው። በዚህም የሀገሪቱ ሉዓላዊነት ጥያቄ ውስጥ ገብቷል፤ ጎረቤቶቿም “ኢትዮጵያ” የምትባለውን ሀገር ራሷን የማትጠብቅና ደካማ አድርገው ስለዋታል። በቂ ጥናት ሳይደረግባቸው በአጭር ጊዜ የጥቅም ማስከበሪያነት ላይ ብቻ በመመስረት የተቀረፁት የውጭ ግንኙነት ፖሊሲዎች የሀገሪቱን ብሄራዊ ጥቅም፣ ተሰሚነትና ክብር በእጅጉ ጎድተዋል፤ የውጭ ግንኙነት ሚናዋንም ከታዛዥነት ያላለፈ አድርገዋል።

ውድ ወገኖቹ፣ የኢትዮጵያ ኢኮኖሚ እምርታ እያሳየ ነው፤ ሀገራችን የእኩልነት ቤት ሆናለች ወዘተ ወዘተ በሚል እንደሚስተጋባው የኢህአዴግና ደቀመዛሙርቶቹ ፈዘ ሳይሆን የዛሬዋ ኢትዮጵያ ከላይ ለአብነት በተጠቀሱትና በሌሎችም በርካታ ችግሮች የተተበተበች ሀገር መሆኗ ከማንኛውም ኢትዮጵያዊ የተሰወረ አይደለም። ሰምጦን ለቀረንበት ውድቀት ሀገራችንን ለዘመናት ጠፍሮ ከያዛት ብልሹ አስተዳደር በተጨማሪ እኛ ዜጎቿ ያደረግነውና ያላደረግነው ሁሉ ድርሻ አላቸው - የተበታተነና ወጥነት የሌለው ትግል ስናራምድ መቆየታችን፣ የሀገራችንን ጉዳይ ዳር ቆመን ለመመልከት መምረጣችን፣ በጋራ ጉዳዮቻችን ላይ መግባባት አለመቻላችን፣ እንዲሁም የኢህአዴግን ባህሪ በቅጡ አለመረዳታችን ከችግሮቻችን መሀል ሊጠቀሱ ይችላሉ።

ኢትዮጵያ የህዝቦቿ የጋራ ቤት እንደመሆኗ ችግሮቿም የጋራችን ናቸው። የዛሬው አገዛዝ ዕድሜው እንዲህ እንደዋዛ የረዘመው በድርጅቱና ውስጡ በተሰገሰጉት ሰዎች ጥንካሬ ሳይሆን እኛ በየፊናችን ለመጓዝ በመምረጣችን ነው። ወቅቱ ተቃዋሚዎች የአመለካከት ልዩነታቸውን በማጥበብ፣ ግለሰቦችን ሳይሆን ሀገርን በማስቀደም በጠራ የትግል መስመር ተሰባስበው አባላትና ደጋፊዎቻቸውን ወጤት ሊያስገኝ በሚችል እንቅስቃሴ ውስጥ እንዲያሳተፉ ያስገድዳል። የአንዱን ኢትዮጵያዊ ወይም የኢትዮጵያ ክፍል ችግር ከሌላው ለይቶ ማየትና ለመፍታት መሞከር የትም አላደረሰንም፣ አያደርሰንምም። መሰረቱ ሕብረ-ብሄር የሆነ እንደ ኢትዮጵያ ያለ ሕዝብ ችግሮቹን ቀርፎ ለእድገትና ለብልፅግና ሊበቃ የሚችለው አብሮ መክሮ አብሮ መስራት ሲችል ብቻ ነው።

በጋራ ለመታገል የገዢዎችንን ባህሪ ማወቅም የግድ ነው። ኢህአዴግ ራሱ ቀርቶ ባዕደቀውና “መተዳደሪያዬ” በሚለው ሕገ-መንግስት ውስጥ የሀገሪቱ የፖለቲካ ስርዓት ህልውና በሕዝብ ይሁንታ ላይ ብቻ የፀና እንደሚሆን አመላክቷል። ይኸው ህግ ከወጣበት ጊዜ አንስቶ በርካታ የፖለቲካ ፓርቲዎች እሴት ተገን አድርገው በሀገሪቱ ፖለቲካ ውስጥ ተሳታፊ ለመሆን ሞክረዋል። ዛሬም እየሞከሩ ነው። በአሁኑ ወቅት እንኳን በሀገሪቱ የምርጫ ቦርድ የተመዘገቡ ከ80 በላይ የሚሆኑ የፖለቲካ ፓርቲዎች አሉ። ኢህአዴግ በአንድ ወገን በሀገሪቱ ያለው የፖለቲካ ምህዳር ህጋዊ የትግል መድረኮችን የሚያበረታታ ነው በማለት እየደሰኮረ፤ በሌላ ወገን የፓርቲዎችን እንቅስቃሴ በቢጫና ቀይ ቀለማት ተከልለው በጠበቡ “ህጋዊ መንገዶች” ውስጥ ወስኖታል። የፓርቲዎችን ራዕይ፣ ጥንካሬና በሕዝብ ዘንድ ያላቸውን ወይም ሊኖራቸው የሚችሉዎትን ተቀባይነት በማጤን አባላትና ደጋፊዎቻቸውን በማዋከብና ወህኒ በመደል ሲያሰናድዱም በመግደል ትግላቸውን ሲያሰናክል፤ ሕዝቡንም ተስፋ ለማስቆረጥ የቻለውን ሁሉ ሲያደረግ አይተናል። ከላይ እንደጠቀስኩት የአብዛኞቹ የፖለቲካ ፓርቲዎች እንቅስቃሴም ቢሆን ወጥነት የሌላውና የኢህአዴግን ማንነት ግንዛቤ ውስጥ ያላስገባ በመሆኑ የጉዟቸው መብራት ሳይበራ ሲጠፋ በተደጋጋሚ ተስተውሏል። ይህም የገዢውን ልብ ሰወሮ “ለጠንካራ የተቃዋሚ ፓርቲ አልታደልኩም” በማለት እስከመሳለቅ እንዲደርስ አድርጎት ነበር።

ገዢው ፓርቲ በተሳሳተ ስሌት በገባበት የ1997 ዓ.ም ምርጫ ልኩን ካየ በኋላም ሕዝቡ በፍርሀት እንዲዋጥና በተቃዋሚው ትግል ላይ ተስፋ እንዲያጣ ያገኘውን ድንጋይ ሁሉ መፈንቀል ይዟል። እንደለመደው የተቃዋሚ ፓርቲ አባላትና ደጋፊዎች ከማዋከብ፣ ከማሰርና ብሎም ከመግደል በተጨማሪ ፓርቲዎችንና ህዝቡን የሚያገናኙ መንገዶችን አንድ በአንድ መዘጋትና የሕዝብ መሆን ያለባቸውን ተቋማትም የራሱ አገልጋዮች ማድረግ ተያይዟል። በተጓዳኝ ተለጣፊ እና ደካማ የፖለቲካ ፓርቲዎችን በማራባት በሀገሪቱ ዲሞክራሲያዊ እንቅስቃሴ ያለ በማስመሰል ሌሎችን ለማጭበርበር ወጥሮ እየሰራ ነው። ሕዝቡ የፓርቲው አባል እንዲሆን የተለያዩ ጫናዎች እየተደረጉበት ነው። ዛሬ የኢህአዴግ አባል ሳይሆኑ ስራ፣ ከፍተኛ ትምህርትና ሌሎች መሰል ዕድሎችን ማግኘት ህልም ሆኗል። በንግዱም መስክ የሱን ታፔላ ሳይለጥፉ ለመንቀሳቀስ ማሰብ

የዋህነት ነው። በጥቅሉ ኢህአዴግ በሀገር ውስጥ ያለውን የተቃዋሚዎች እንቅስቃሴና የህዝብ ተሳትፎ “የጋን ውስጥ መብራት” ከማድረጉም በላይ ስልጣናቸውን ከሚወዱና ለሱም ከሚሳሱቱ እጅ ስልጣን በሕዝብ ድምፅ ሊወጣ እንደማይችል እየወሰዳቸው ባሉ ተግባራት በግልፅ እያሳዩ ነው።

በስርዓቱ መሀንዲሶች ተለክተው የታጠሩ “ህጋዊ መንገዶች” ውስጥ በመንገታገት በሀገራችን ሕዝባዊ የሆነ አስተዳደር እናሰፍናለን በሚል የምናደርገው እንቅስቃሴ የአገዛዙን ዕድሜ ከማራዘም የሚያልፍ አይሆንም። ለውጥን ለተራበው የኢትዮጵያ ሕዝብ ለውጥን ያስገኝለታል በማለት የተጓዠነበትን መንገድና ያስገኘነውን ዉጤት ገምግመን የሚያዋጣውን መንገድ የምንመርጥበት ጊዜ አሁን ነው። በዚህ ፅሁፍ አቅራቢ ፅኑ እምነት ብቸኛው አማራጭ በሁለንተናዊ መንገድ በኢህአዴግ ላይ ጫና መፍጠር ነው። የምንገባበት ሁለንተናዊ ትግል ቢቻል ኢህአዴግን ሰሚ ጆሮ እንዲኖረው ከማድረግ አልፎ በህግ የበላይነት አምኖና ለሱም ተገዢ ሆኖ የሀገሪቱን ተቋማት የህዝብ በማድረግ ነፃና ፍትህዊ ምርጫ እንዲያካሂድ የሚያስገድድ፣ ይህ ካልሆነም ሕዝባችንን ከዚህ ስርዓት ለአንዴና ለሁሌም የሚገላግል ሊሆን ይገባዋል። በዚህ ረገድ የኢህአዴግን ባህሪ ጠንቅቀው በመገንዘብ የሀገራችንንና የሕዝቧን ሰቆቃ ለማቆም የጠራ ሀገራዊ ራዕይ ነድፈው ስርዓቱን ለመለወጥ ሁለንተናዊ የትግል እንቅስቃሴ ከጀመሩ፣ የተናጠል ጉዞን እርባናቢስነት ተረድተው ለተመሳሳይ ሀገራዊ ራዕይ ራሳቸውን ካስገዙ ማናቸውም ሀይሎች ጋር ተባብሮ ለመስራት በራቸውን ክፍት ካደረጉ እንደ “ግንቦት 7 የፍትህ፣ የነፃነትና የዲሞክራሲ ንቅናቄ” ዓይነት ሀይሎች ጋር በጋራ መሰለፍ ወቅቱ የሚጠይቀን ሀገራዊ ግዴታ ነው።

የሀገራችን ጉዳይ ይመለከተናል ለምንል ሁሉ ሀገራችንን ለማዳን የምንንቀሳቀስበት ጊዜ አሁን ነው - ቢዘገይም አላለፈም።

የአላማና የዉጤት ሰው ይበለን!